

Grund, egentlig en Grund, der gør det ganske nødvendigt at udsætte den. Jeg hørte forleden den højtærede Justitsminister sige, at han agtede ikke foreløbig at fremsætte Forslag til en Reform af Strafferetten. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at lige fra man begyndte at arbejde paa Retsreformen og navnlig Nævningernes Indførelse, var man klar over, at man virkelig ikke kunde indføre Nævninger og give dem den gamle Straffelov af 1866 at tumle med, man var klar paa, at det var uforsvarligt at indføre Nævninger uden tillige at reformere Straffeloven. Jeg finder derfor, at skal det sidste udskydes, maa man nødvendigvis vente med det første, og det kan man ogsaa godt. Jeg vil tillige bemærke, at naar en Straffelovsreform bliver gennemført, maa den nødvendigvis medføre forskellige processuelle Forandringer, og det forekommer mig rigtigt nok, at Tiden ikke er inde til Gennemførelse af en Procesreform, naar man staar lige overfor Gennemførelse af nye ikke ubetydelige processuelle Forandringer. For man kan vel sige sig selv, at en Reform af Strafferetten, omend den forhaabentlig ikke vel kan ske, saaledes som det er foreslaaet af Kommissionen, ikke kan lade vente længe paa sig.

Jeg ved vel, at den højtærede Finansminister har sagt det samme, som jeg her har sagt. Han har gentagende maaned til Sparsommelighed, men jeg har tænkt, at hvis jeg kunde, vilde jeg lægge endnu mere Tryk paa det og sige: ja, det maa være i høj Grad. Lad os stadig huske, at nu er Fremtiden lovende, men ikke sikker. Den højtærede Finansminister sagde, saa vidt jeg forstod, og jeg tror ikke, jeg misforstod ham, at vi skulde ikke have nye Statslaan og ikke nye Skatter. Det tror jeg heller ikke, men det er Ting, vi ikke raader over, for der kan komme Omstændigheder, der gør, at man bliver nødt til at optage Statslaan og opkræve nye Skatter. Hvad vi raader over, er kun, at vi allerede nu bestemt indtager det Standpunkt at sige: Vi bestræber os af al mulig Magt for at undgaa det. Og det skal først og fremmest give sig Udslag i, at vi viser en maaske, det skal jeg indrømme, noget overdreven Forsigtighed; men hellere mere

forsigtig end mindre forsigtig paa dette Omraade.

Slengerik: Jeg havde egentlig ikke tænkt at tage Ordet ved Finanslovforslagets første Behandling, ligesom jeg ikke talte ved første Behandling i Fjor. Det har blandt andet været af den Grund, at jeg mener, at selv om man har et eller andet lokalt Spørgsmaal, som man gerne vil have ordnet, er det ikke sikkert, at man bedst naar Maalet ved at tale under Finanslovforslagets første Behandling. Naar jeg nu har taget Ordet, er det, fordi man navnlig fra den højtærede Forsvarsministers Side i ret høj Grad har ofret Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for 1910—11 en længere Omtale. Jeg vilde have fundet det heldigst, om man havde ventet med at komme ind paa en Forhandling om Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for 1910—11, til det Udvalg, der plejer at blive nedsat om Sagen, har afgivet sin Indstilling. Det er jo Skik og Brug. Men jeg har paa den anden Side ikke noget imod, naar den meget ærede Formand tillader det, at forhandle om dette Spørgsmaal ved denne Lejlighed.

Jeg har faaet det Indtryk af den højtærede Forsvarsminister, at han ikke var rigtig glad ved Statsrevisionens Betænkning for det omtalte Finansaar, at han ikke rigtig syntes om de Bemærkninger, Statsrevisionen har gjort til 5 forskellige Poster paa hans Regnskab til § 22. Nu, det er der ikke noget at sige til. At man ikke er fornøjet, naar man faar Bemærkninger til sit Regnskab, er let forstaaeligt, saadan vilde vel de fleste stille sig. Jeg antager, at hvis jeg fik Bemærkninger til et Regnskab, som jeg havde aflagt, vilde jeg heller ikke være glad ved det, saa i saa Henseende kan man godt forstaa, at den højtærede Forsvarsminister nærer de samme Følelser som andre Mennesker under samme Omstændigheder. Lad mig straks sige, at jeg staar ikke her og taler paa Statsrevisionens Vegne, jeg indrømmer, at jeg er Statsrevisor, men naar jeg taler, taler jeg paa egne Vegne og siger min egen Mening om Sagen. Ønsker man nærmere at høre de andre Statsrevisorers Mening til sin Tid, vil man vel ogsaa.